

gjøre, der omhandles i det næstforegaaende Punktum, eller ogsaa paa den, der omtales i Paragraphens første Punktum. Jeg vil ansee det for rigtigt, at det gjælder begge Punktumer, men i saa Tilfælde tror jeg nok, at Redactionen burde ændres. Simplest kunde maaskee dette skee derved, at Ordet „saadan“ gik ud. Naar det endelig i § 15 hedder, at Dommen strax skal fuldbyrdes, uden at Sagen indsendes til Amtmanden, naar Straffen ikke overstrider en vis Størrelse, og naar Tiltalte erklærer sig tilfreds med samme, saa er det naturligt, at Tiltalte er et Barn. — Særligt kunde jeg have ønsket at henlede Opmærksomheden paa nogle Paragrapher, som forekomme mig at være af den største Betydning og Vigtighed, forsaavidt man ved dette Lovudkast tilsigter at almindeliggjøre de Bestemmelser, som findes i Loven af 11te Februar 1863 for Kjøbenhavns Bedkommende, hvorved man altsaa paa en Maade lægger Grundvolden til den Ordning af Rets- og Politivæsenet i det Hele, som vi jo maae imødesee. Jeg sigter navnlig til §§ 8, 9, 10 og 11 angaaende den Myndighed, som der gives Politiet til at anholde osv. Disse Bestemmelser ere, som sagt, udfærdigede af Loven af 11te Februar 1863, men jeg tror, at man maa erkende, at de Udtryk, som bruges, navnlig i § 8, ere saa almindelige og vage, at det vilde være saare ønskeligt om muligt noget skarper at præcisere de Bestemmelser, som det er Hensigten at give. Jeg seer mig ikke istand til i dette Dieblit at stille bestemte Forslag i denne Retning, jeg henleder kun Opmærksomheden derpaa af den Grund, som jeg tillod mig at antyde; men jeg kan dog ikke undlade at gøre opmærksom paa, at disse Paragrapher maaskee fremtræde i noget anden Belysning i dette Lovforslag, end Tilfældet er i Loven af 1863, forsaavidt som der i 2det Afsnit af nærværende Lovforslag ikke findes nogen Paragraph svarende til § 16 i Loven af 1863 for Kjøbenhavns Bedkommende, den Paragraph nemlig, som sætter Straf for Politiets Misbrug af dens Myndighed og ulovlig Anvendelse af Magt fra Politiets Side. Det er jo vel let

at see, hvad Grunden er til, at man ikke i dette Lovforslag finder nogen tilsvarende Paragraph til § 16 i Loven af 1863; Grunden er naturligvis den, at den almindelige borgerlige Straffelov, hvori der findes Bestemmelser om Straf for Misbrug af Myndighed og for ulovlig Anvendelse af Magt, er udkommen i Mellemtiden, og det er jo vistnok ogsaa saaledes, at man i den almindelige Straffelov vil kunne finde de fornødne Bestemmelser, hvorefter der kan anvendes Straf ikke blot for Embedsmænd, men ogsaa for Bestillingsmænd under Politiet for Misbrug af Myndighed og for ulovlig Anvendelse af Magt. Men Spørgsmaalet er, om det dog ikke har været Tanken, at der under Bestemmelserne i Loven af 1863 § 16 tillige skulde være indbefattet andre Forhold end saadanne, der ligefrem gaae ind under den almindelige Straffelovs Bestemmelser; navnlig forekommer det mig, at det er sandsynligt, at man under Bestemmelserne i § 16 tillige særligt har villet indbefatte en uheldig eller mislig Udøvelse af den Myndighed, som navnlig f. Ex. ifølge § 8 er tillagt Politiet. I denne Paragraph siges der: „Den Anholdte kan strax undersøges paa sin Person, naar der er Grund til at formode, at han er i Besiddelse af Noget, der kan tjene til Sagens Oplysning eller hvoraf han kan befrygtes at ville gjøre Misbrug.“ Denne Bestemmelse kan ganske vist udøves paa en saadan Maade, at deraf kan fremgaae meget uheldige og for den paa-gjældende Person meget ubehagelige og nærgaaende Krænkelser; men den Politibetjent, som har viist Mangel paa Conduite i Anvendelsen af denne Paragraph, vil maaskee ikke kunne siges egentlig at have gjort sig skyldig i Misbrug af Myndighed eller i ulovlig Anvendelse af Magt af den Art, der rammes af Straffelovens Bestemmelser, og jeg anseer det fremdeles for tvivlsomt, om Bestemmelserne i 2det Stykke af § 12, hvor der tales om mindre Tjenesteforsøelser, kunne komme til Anvendelse paa en saadan kettet eller dum Anvendelse af § 8, 1ste Stykke, og jeg kan føie til, ogsaa af § 8, 2det Stykke, som ganske vist kan finde Sted. Jeg henstiller altsaa, at man ved en senere Forhandling af Sagen i alt Fald vil